

Сьогодні вдень мені було так нудно,
Ніби докупи зійшлися Олесь,
Вороний і Чупринка.
Почувалося дощово і по-осінньому облудно —
В душі цілий день
парикмахер на гітарі бринькав.

Іноді думав про неї й робив ескізи листа —
Що не гадався їй надісланим бути.
Згадав кілька французьких фраз забутих,
Разів зо два поглянув на образ Христа.

Наспівував банальні вальси безголосно,
Дивлячись на стелю в брудне павутиння.
Ні, мені було тільки тоскно — тільки тоскно...
В серці моему розкладалась диня.

13. XI. 1916. Владивосток

[З книги «П'єро кохає»:](#)

Текст наводиться за збірником [«Михайль Семенко. Поезії», 1990](#).